

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 12 marca 1951 r.

Nr 13

T R E S C:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- Poz.: 100 — z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zaszeregowania osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych, do odpowiednich grup uposażenia . . . 109
- 101 — z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie zmiany zasad wynagradzania pracowników administracji zakładów naprawczych parowozów i wagonów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ . . . 110
- 102 — z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądowych . . . 111

ROZPORZĄDZENIA PREZESA RADY MINISTRÓW:

- 103 — z dnia 2 marca 1951 r. w sprawie zniesienia miasta Prusice w powiecie milickim, województwie wrocławskim 112
- 104 — z dnia 2 marca 1951 r. w sprawie nadania ustroju miejskiego gminie Kędzierzyn w powiecie kozielskim, województwie opolskim 113

ROZPORZĄDZENIE

- 105 — Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie uznania norm ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny za obowiązujące . . . 113

100

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 lutego 1951 r.

w sprawie zaszeregowania osób, które pobierają lub pobierały uposażenie emerytalne z funduszków samorządowych, do odpowiednich grup uposażenia.

Na podstawie art. 8 ust. 1 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o zniesieniu odrębnych systemów emerytalnych dla pracowników b. związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 407) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla obliczenia zaopatrzenia emerytalnego osób objętych art. 3 dekretu z dnia 21 września 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 407) zaszeregowuje się pracowników byłych związków samorządu terytorialnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów do grup uposażenia, określonych w rozporządzeniach Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r.:

1) w sprawie kwot uposażenia zasadniczego i dodatków lokalnych dla pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82);

2) w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 88),

jeżeli ostatnio pobierane przez nich uposażenie z tytułu pracy nie było oparte na przepisach tych rozporządzeń.

§ 2. Pracowników, którzy ostatnio pełnili pracę odpowiadającą jednemu ze stanowisk, wymienionych w tabeli stanowiącej załącznik Nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej, oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92) — zaszeregowuje się do najniższej grupy uposażenia, przewidzianej dla danego stanowiska.

§ 3. Pracowników, którzy ostatnio pełnili pracę odpowiadającą jednemu ze stanowisk, wymienionych

w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 88) — zaszeregowuje się do najniższej grupy uposażenia, przewidzianej dla danego stanowiska.

§ 4. 1. Pracowników, nie objętych przepisami §§ 2 i 3, zaszeregowuje się na podstawie ustalenia wysokości miesięcznego zarobku za ostatnio pełnioną pracę w oparciu o stawki wynagrodzenia powszechnie obowiązujące w dniu 1 listopada 1950 r. w gospodarce uspołecznionej za dany rodzaj pracy we właściwej klasie przedsiębiorstw (zakładów). Zarobek wypłacany za inne okresy niż miesięczny doprowadza się do stosunku miesięcznego.

2. Obliczona na podstawie ust. 1 kwota miesięcznego zarobku uzasadnia zaszeregowanie pracownika do najbliższej co do wysokości uposażenia grupy zarobkowej, przewidzianej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 82). Jeżeli kwota obliczona na podstawie ust. 1 równa się średniej arytmetycznej pomiędzy dwiema grupami uposażenia, następuje zaszeregowanie do grupy o niższym uposażeniu.

§ 5. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie Minister Finansów na wniosek przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej może zaszeregować pracownika do grupy uposażenia bezpośrednio wyższej niż przysługująca według przepisów §§ 2—4.

§ 6. Minister Finansów za zgodą Prezesa Rady Ministrów określi zasady zaszeregowania pracowników, którzy nie podpadają pod przepisy §§ 2—4.

§ 7. 1. Zaszeregowania oraz ustalenia okresów służby zaliczalnych do wysługi emerytalnej dokonają prezydium wojewódzkich i powiatowych rad narodowych (wydziały finansowe), które przed dniem 1 listopada 1950 r. wypłacały zaopatrzenie emerytalne. Prezydium powiatowych rad narodowych dokonają powyższych czynności również w przypadku, gdy zaopatrzenie było wypłacane przez prezydium rad narodowych niższego stopnia.

2. Jeżeli do dnia 1 listopada 1950 r. zaopatrzenie emerytalne nie zostało jeszcze przyznane lub było wypłacane nie przez prezydium rad narodowych, czynności, określonych w ust. 1, dokonają prezydium wojewódzkich rad narodowych.

3. Właściwość terytorialną określa się według miejsca ostatniego zatrudnienia, a jeżeli ono znajduje się poza obszarem Państwa — według miejsca zamieszkania osoby uprawnionej do pobierania zaopatrzenia emerytalnego.

4. Od decyzji w przedmiocie zaszeregowania i ustalenia okresu wysługi emerytalnej służy osobie interesowanej odwołanie w ciągu dni 30 od dnia doręczenia decyzji.

§ 8. 1. Odwołania od decyzji prezydium wojewódzkich i powiatowych rad narodowych (wydziałów finansowych) rozpoznają ostatecznie komisje odwoławcze.

2. Komisje odwoławcze będą działały przy prezidiach wojewódzkich rad narodowych.

§ 9. Decyzje ostateczne i nie zaskarżone w terminie przesyła prezydium właściwej rady narodowej Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu celem dokonania wymiaru zaopatrzenia emerytalnego.

§ 10. Minister Finansów za zgodą Prezesa Rady Ministrów określi w drodze rozporządzenia skład, organizację komisji odwoławczej, tryb postępowania przed nią i sposób pokrywania kosztów związanych z postępowaniem odwoławczym.

§ 11. Przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące prezydium wojewódzkich rad narodowych, mają zastosowanie również do prezydium rad narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi, dotyczące zaś prezydium powiatowych rad narodowych — do prezydium miejskich rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 12. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Finansów.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

101

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1951 r.

w sprawie zmiany zasad wynagradzania pracowników administracji zakładów naprawczych parowozów i wagonów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 43, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie pracowników zatrudnionych w administracji zakładów naprawczych parowozów i wagonów przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

§ 2. Ustanawia się 12 kategorii uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Kategoria uposażenia	miesięcznie złotych
1	830
2	740
3	680
4	610
5	550
6	490
7	440
8	400
9	360
10	320
11	290
12	270